

нѣма толкова патици, кокошки и баници — тамъ има по-малко любовь. На небето не е така.

„Да възлюбишъ ближния си като себе си!“

Ти отъ себе си искашъ ли нѣщо? За самия себе си жертвувашъ ли нѣщо? Като си гладенъ, рѣжешъ ли нѣщо отъ своето месце? — Не рѣжешъ, но всѣкога очаквашъ нѣкаква кокошчица.

Та сега, Христосъ казва: „Отъ ближния си нѣма да пожертвувашъ нито единъ косъмъ, нито единъ мускулъ за своето благо“. Това, както го разбирате, не е за обикновенитѣ хора. Ако вие разрѣшите вжтрѣшно този въпросъ, вие сте разрѣшили всички други социални въпроси въ свѣта. Ще ви приведа единъ малъкъ примѣръ. Прѣди 5000 или 6000 години въ школата на Бѣлото Братство въ Египетъ се явява за пръвъ пътъ една отъ царскитѣ дѣщери като ученичка. Главниятъ учителъ отъ тази школа, за да опита, дали царската дѣщеря е готова за онова учение, което ще ѝ се повѣри, трѣбвало да направи слѣдния опитъ съ нея: единъ день той се прѣвѣрналъ въ единъ малъкъ гълъбъ—великитѣ учители иматъ туй свойство. Той отива като гълъбъ въ дома на своята ученичка, но въ сѣщото врѣме произвежда въ нея едно болѣзнено състояние. Явява се слугинята и ѝ казва, че трѣбва да се направи една жертва, за да оздравѣе. Съ това искали да я опитатъ, дали тя ще пожертвува този гълъбъ за своето здраве. Хванали този гълъбъ, и го турили въ единъ кафезъ. Учителътъ на опитъ позналъ, какво е намѣрението на тази ученичка, и докждѣ е достигнала тя въ развитието си. Въпросътъ билъ рѣшенъ: принесли гълъба въ жертва, за да оздравѣе царската дѣщеря. За това отложили влизането ѝ въ школата. Даже и досега още жени въ Бѣлото Братство нѣма. Докато вие сте жени, никога нѣма да влѣзете като членове, като души въ Бѣлото Братство. Дотогава, докато човѣкъ иска да живѣе, той е жена. Дотогава, докато човѣкъ иска да живѣе, той е мъжъ. Всѣки, който иска да живѣе, той живѣе като дру-